

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manuale Parochorum, De Plerisque Functionibus, & Obligationibus, ad Parochias, Parochos & Parochianos attinentibus

Engel, Ludwig

Salisburgi

Sect. 4. De Cognatione

urn:nbn:de:hbz:466:1-40922

difficultatem adeundi Pontificem concedere solet Episcopus, cum eâ moderatione, ut supplicans stante matrimonio jam contacto valeat reddere & exigere debitum conjugale, dissoluto autem matrimonio per mortem alterius conjugis votum obliget, sicut prius. &c.

Verùm alia est ratio de votis ingrediendi religionem, suscipiendi ordines clericales, aut vivendi in cælibatu, absque expresso voto castitatis, cum talibus enim votis, licet matrimonium absque peccato mortali & violatione voti contrahi non possit, contractum tamen valebit, neque hîc erit abstinendum à petitione debiti, quia necdum castitas actu promissa est, *Sanch. lib. 9. disput. 33. num. 9.*

SECTIO IV. DE COGNATIONE.

SUMMARIÆ.

1. Quid sit cognatio spiritualis?
2. Inter quos contrahatur? (*baptizandum.*)
3. Tantum unus & una admittitur ad levandum
4. An, si plures levant infantem: omnes contrahant cognationem?
5. Ad contrahendam cognationem requiritur ætas baptizandi. (*cognationem?*)
6. An principalis vel procurator levans contrahat
7. An levans in casu necessitatis contrahat cognationem.
8. Pater baptizans filium amittit jus petenti debi-
9. Quid cognatio legalis? (*tum.*)
10. Quid & quomplex sit adoptio? 11. Tan-

11. *Tantum arrogatio inducit impedimentum.*
12. *Inter quos arrogatio inducat impedimentum de jure canonico.*
13. *Inter quos etiam de jure civili?*
14. *Requisita ad adoptionem.*
15. *Ex unione prolium non nascitur impedimentum.*
16. *Quid sit consanguinitas?*
17. *Propugnatur definitio à D. Thoma data.*
18. *Explicantur nomina consanguinitatem exprimentia.*
19. *Etiam ex copula illicita nascitur impedimentum consanguinitatis.*
20. *Explicatur consanguinitas.*
21. *Linea quid & quotuplex?*
22. *Regule pro consanguinitate.*
23. *Regula juris civilis circa consanguinitatem.*
24. *In quibus lineis, & qualiter matrimonium dirimatur?*
25. *Ad quatum gradum extendatur impedimentum consanguinitatis.*

Notum est, *cognitionem*, quæ impedimentum dirimens matrimonij constituit, aliam esse *spiritualem*, aliam *legalem*, aliam *naturalem*, de quibus hâc Sectione agemus, & primo quidem

De Cognatione Spirituali.

- 1 **C**ognatio spiritualis oritur ex Sacramento Baptismi & Confirmationis, atque hodie
- 2 non extenditur ultra personas *in Trid. sess. 24. de reform. matrim. c. 6.* denunciatas, ut videlicet *patrinus tantum ad baptizatum ipsam,*
& d.

& baptizati patrem ac matrem, item baptizans ad baptizatum & baptizati parentes cognationem spirituales contrahat.

Similiter ut cognatio, quæ ex Confirmatione oritur confirmantem & confirmatum, illiusque parentes ac tenentem seu patrinum non egrediatur.

Unde nihil obstat, quin inter baptizatum, & filiam vel uxorem baptizantis, (supposito, quod is laicus foret) vel patrini & inter baptizantem & levantem seu patrinum, vel inter ipsos patrilos, si vir & femina simul levant, matrimonium consistere possit, quamvis aliter contrarium fuerit statutum *in c. 3. 4. & ultimo. de Cognat. spiritual.*

Præterea constituit *Trid. in d. c. 2.* ut unus tantum, vel ad summum unus & una baptizatum de baptismo suscipiat, ut parochus antequam ad baptismum accedat, diligenter ab ijs, ad quos spectat, nimirum parentibus sciscitetur, quem vel quos elegerint, ut baptizatum de sacro fonte suscipiant, & eum vel eorum tantum ad suscipiendum admittat, & in libro eorum nomina describat, doceatque quam cognationem contraxerint, quod si alij præter designatos baptizatum tetigerint, cognationem spirituales nullo pacto contrahent.

Ex quo text. *Trid.* qui vult admitti unum & unam tantum, primitus advertendum est, non esse permiffum, ut duo viri vel duæ faminae concurrant ad levandum infantem, sed de-

bere esse homines disparis sexûs, ut generatio spiritualis imitetur naturalem, & ita à Cardinal. declaratum refert Sanch. *lib. 7. disput. 57. num. 4.*

4 Sed quid, si contra Conc. plures, quàm duo, levaverint, & parochus eos admiserit, an omnes contrahent cognationem? R. Si Trid. in aliquo loco receptum non sit, minus dubium est, quin standum sit juri antiquo, ex quo omnes tangentes seu levantes contrahunt cognationem, *c. ultim. eod. tit. in 6.* atque idem puto procedere, etiamsi Trid. receptum sit, & parochus per incuriam neglexerit designationem duorum; quia Trid. prohibens plurium admissionem non irritat factum contra prohibitionem, nisi eo tantùm casu, quo *designatio factâ* plures præter designatos baptizatum tetigerint, consequenter etiam hoc casu res manet sub dispositione juris antiqui, *Zoës de Cognat. Spirit. num. 7. Sanch. d. l. num. 15.* † Requiritur tamen, ut omnes *tangant*, sine *tactu* enim non contrahitur hæc cognatio, licet baptizandus sit adultus, quia cæremonia sustentationis non est ab Ecclesia ad sustentandam corporis infirmitatem, sed ad significandam animæ imbecillitatem. Verba autem patrini ad substantiam hujus cognationis non requiri, communis est sententia. *Zoës d. l. num. 11.*

6 Quæritur etiam, quis contrahat cognationem spiritualement, si patrinus non ipse levet, sed sui loco procuratorem mittat? R. à Congreg. Car.

Cardin. declaratum dici, principalem contra-
 here cognationem. *Zoes. d. l. num. 1. Sa v. ma-*
rimonium. de impedim. diriment. v. 3. Si verò
 abstrahatur ab hac declaratione (quæ debet vel
 ulu esse recepta, vel apparere in forma auren-
 tica cum sigillo & subscriptione juxta mandatum
 Urbani VIII. quod refert Barb. *Jur. Eccles.*
univ. lib. 1. cap. 4. n. 83.) in jure probabiliter
 defendi posset, neutrum contracturum cogna-
 tionem. Non *procuratorem*, quia non levaret
 suo nomine, nec haberet intentionem per se
 existendi patrinus. Nec *principalem*, quia a-
 ctu non tetigit infantem, qui tamen contactus
 physicè factus videretur necessariò ad contrahen-
 dam hanc cognationem requiri per omnes illos
 Canones qui de hac cognatione loquuntur ut
 passim in causa 30. q. 1. 2. 3. & 4. quemad-
 modum de Jure Civili in actione famosa con-
 demnatus per procuratorem nec ipse (quia
 sententia lata est in procuratorem) nec procu-
 rator ejus (quia non suo, sed alieno nomine
 egit) infamiam contrahit. *L. furti. 6. §. 2. §*
L. Servus. 14. ff. de his qui not. infam.

Circà Baptismum, qui in necessitate à laicis 7
 confertur, sciendum est, quòd baptizans ad
 baptizatum & parentes ejus cognationem con-
 trahat, levans verò probabiliter ab hâc cogna-
 tione excusetur, quia potius commoditatis cau-
 sâ, quàm ut patrinus infantem tenuisse cense-
 bitur, cùm in casu necessitatis nullæ observen-
 tur

MAN. PAROCH.

Y

tur

tur patrinorum solennitates, nec talis tenetur pro baptizato spondeat aut respondeat.

- 8 Quid autem, si Pater proprium filium baptizavit? R. contractam esse cognationem respectu matris, & si matrimonium nec dum initum sit, sed filius v. g. tantum ex fornicatione conceptus, amplius sine dispensatione contrahi non poterit, contractum vero matrimonium talis cognatio non dissolvit, sicut nullum aliud impedimentum matrimonio jam contracto superveniens. Si tamen pater extra casum necessitatis scienter proprium filium baptizasset, per antiquos Canones separabatur ab uxore, per posteriores vero id immutatum est, & constitutum, ut tantum jus petendi debitum conjugale amittat, reddere autem teneatur, *vid. caus. 30. q. 1. Vallensis tit. de cognat. spirit. in fine.* Notanter autem dicitur, si extra casum necessitatis aliquis proprium filium baptizavit, nam existente necessitate jus petendi debitum conjugale non auferunt Canones.

De Cognatione Legali.

- 9 **C**ognatio Legalis dicitur, quæ primitus a Legibus Civilibus est inventa, & deinde per Sacros Canones recepta *in c. unico h. t. c. 6. 1. caus. 30. q. 3.* Estque illa, quæ oritur ex adoptione. Adoptio vero dicitur actus legitimus, per quem is qui filius non est, in filium assumitur.
- 10 Dividitur in *arrogationem* & *adoptionem* in specie. *Arrogatio* dicitur, quando homo sui ju-

his autoritate principis in filium assumitur, ac in arrogantis potestatem & familiam transit.

Adoptio verò in specie, quando quis in sui patris naturalis vel avi potestate remanens in filium autoritate inferioris magistratus assumitur. §. 1. *Et ibi Interpretes Inst. de adoptione.*

Nascitur porro impedimentum dirimentale ¹¹ legalis cognationis ex communiori DD. non ex qualibet adoptiouis specie, sed tantum ex arrogatione, tum quia illa conjunctio personarum, quæ subest in arrogatione, non reperitur in adoptione in specie, cum tantum arrogatus in potestatem arrogantis ejusque familiam sicut filius naturalis transeat: tum quia in arrogatione propter simultaneam cohabitationem occasione matrimonij contrahendi magnum fuisset incontinentiæ periculum, nisi leges matrimonium prohibuissent, & ita omnem pretextum suspectæ conversationis sustulissent, aut denique, quia impedimenta extendenda non sunt, cum impediunt libertatem matrimonij valde favorabilem, & consequenter odiosa reputantur. *Sanch. lib 7. disp 63. n. 9. Zoes. De Cogn. Leg n. 2*

Quod attinet ad personas, inter quas propter hanc cognationem matrimonium consistere non potest, sciendum est, in Canonibus non reperiri aliam prohibitionem expressam, quam inter adoptantem & adoptatum, & inter filium vel filiam naturalem adoptantis & filium vel filiam adoptivam. *d. c. 1. caus. 30. q. 3. Et c. unico h. s.*

13 In legibus tamen Civilibus major est & extensior prohibitio, quam etiam de jure canonico sequimur: quia tum *ex c. 1.* tum ex Rubricâ Decretalium, quæ *de cognatione legali* inscribitur, leges generaliter in hac materiâ à SS. Canonibus approbantur, sicut & aliàs, quod deest juri Canonico, aliquando ex Civili suppletur, si utrumque eandem materiam pertractet. *c. 1. de novi operis nuntiatione. Panorm. ad rubricam hujus tit. num. 1. & communiter alij.*

Igitur in primis inter eos, qui per adoptionem sibi loco parentum & liberorum esse ceperunt, matrimonium etiam finitâ arrogatione contrahi non potest, velut inter adoptantem & adoptatum, eiusque liberos & descendentes, inter adoptantem & adoptati uxorem, tanquam inter focerum & nurum, & vice versâ, inter adoptatum & uxorem adoptantis tanquam inter novercam & privignum, *L. adoptivus 1. & L. qui etiam. ff. de ritu nuptiar.* Deinde in lineâ collateralis sive inter eos, qui fratrum & sororum locum obtinent, eo usque se extendit impedimentum, quousque patria potestas, proinde inter adoptatum & filiam naturalem adoptantis matrimonium consistere non potest, durante adoptione & patriâ potestate.

Nec obstat, quòd ex post facto per emancipationem aut mortem adoptantis possit hoc impedimentum cessare, non enim propter matrimonium ab initio nulliter contractum convalescet, nisi novus consensus accedat, hæc

bet enim hic locum regula, quod ab initio nul-
lum est, tractu temporis convalescere non po-
test, *c. non firmatur. 18. de regulis juris in 6* si-
cut si in alio impedimento dispensatio impetretur,
postquam matrimoniū jam contractum est.

Verū si filia emancipata, adoptio post
mortem adoptantis aut emancipationem adop-
tati finita, aut si filia naturalis tantum, id est,
illegitima, adeoque nunquam in potestate pa-
tris fuerit, matrimonium cum eā validè con-
trahetur. *L. adoptionem. 17. §. 1. ff. de
iur. nuptiarum c. unico h. t.*

Inter ipsos adoptatos ab eodem patre matri-
monium non reperitur aliquā lege expressè pro-
hibitum. Unde quidam probabiliter docent,
posse filium adoptatum ducere filiam adopta-
tam, quia impedimenta dirimentia cum sint
odiosa & restringenda, sine textu expresse o-
ctiam ex paritate rationis non sunt facilè con-
stituenda. *Sanch. d. l. num. 28. Zoes. h. t. num. 6.*

Postremò ex hæcenus dictis facilè colligitur
non statim censeri aliquem adoptatum & lega-
liter cognatum, si forsan ex misericordiā in de-
fectu propriorum parentum tanquam filius ali-
mentetur, nisi solennitates juris interveniant,
videlicet ut arrogans 18. annis sit major arroga-
to, ut si impubes sit arrogatus, causæ cognitio
adhibeatur, an expediat pupillo arrogatio, ut
authoritas principis accedat, & alia quæ præ-
scribuntur in §. cum autem. *Instit. de adopt. §. L.
2. §. L. final. Cod. eodem.*

15 Deinde quamvis in Germaniâ unio prolium
(ein Rindschafft oder Erbverbrüderung)
species sit adoptionis ejusdemque solennitates
requirat teste *Gail. lib. 2. observ. 125. num. 6.*
& 8. Nihilominus verius puto, exinde non nasci
impedimentum legalis cognationis, quia ut præ-
dictum, non omnis adoptio causat impedi-
mentum, & talis unio non tam fit propter majorem
conjunctionem personarum, quam potius bo-
norum, ut diversorum matrimoniorum liberi
æqualiter in bonis tam paternis quam maternis
succeedant. Quare si viduus ducat viduam,
& ambo jam prius ex alio matrimonio habeant
liberos, quos deinde per unionem jungant,
non obstante hac conjunctione adhuc inter eos
matrimonium esse poterit, cum enim hæc unio
prolium sit de jure scripto incognita, & tantum
de consuetudine introducta, leges nihil de eâ
constituerunt, sine textu autem expresso ali-
quod impedimentum statuere planè incon-
veniens videtur, *Auth. Consideremus, De Trien-
te & semisse.*

De Cognatione Naturali.

Inter Naturaliter cognatos, id est, consanguineos
matrimonium contrahi non posse, vulgò no-
tum est, nisi vel in gradu remotiori sibi con-
juncti sint, vel dispensationem obtinuerint.

16 **C**onsanguinitas igitur secundum nominis
æthymologiam dicitur, quasi sanguinis
unio, & sanguinei, qui ab eodem sanguine de-
scendunt. Definit autem consanguinitatem

D. Tho.

D. Thomas in 4. p. dist. 40. q. unic. a 1. quod sit Vinculum personarum ab eodem stipite descendendum, carnali propagatione contractum.

Non desunt, quibus displiceat hæc definitio, 17
ajunt enim, exinde sequi, omnes homines esse consanguineos, eò quod omnes ab uno stipite, scilicet Adamo, descendant.

Verùm & verba D. Th. accipienda esse moraliter, & intelligi de stipite aliquo propinquo, cujus generationis gradus numerari & distingui possint, cujusque virtus in descendentibus perseveret. Quamvis enim virtus Adami in omnibus descendentes perseveret secundum similitudinem specificam, scilicet humanitatem, non tamen perseverat secundum qualitates certæ personæ & familiæ proprias, & sic secundum similitudinem individuum, juxta quam avus & parentes assimilant sibi prolem, quæ eorum imaginem, complexionisque ac morum effigiem refert. Nam virtus paterna non secundum totam suam perfectionem diffunditur in filios, sed quo in plures generationes descendentes derivatur, debilior ac imperfectior redditur, ut tandem cum ipsâ etiam ratio consanguinitatis evanescat, quo sensu loquitur Iud. in c. unic. caus. 35. q. 4. Quamvis de cætero non sit nobis magna cura, an definitio habeat omnia requisita logicalia, dummodo rem ipsam utcumque describat, quia in Jure omnis definitio periculosa est, & parum est, ut non subverti possit, ait Juris Cons. in L. 201. ff. de regulis Jur.

18 Sunt autem consanguinei alij ex personâ patris, qui in jure dicuntur *agnati*, & idem nobiscum nomen ac gentilitatis insigne gerunt, alij ex persona matris conjuncti, qui speciali nomine *cognati* nominantur, quamvis generaliter etiam aliquando agnati cognati dicantur, cum cognatio sit genus ad *agnationem* & *cognationem in specie*. Similiter si duo fratres eundem patrem habuerint, sed diversas matres, dicuntur *fratres consanguinei*, si eandem matrem, sed diversos patres, *uterini*, si ex eodem patre & matre geniti sint, *germani* seu *duplicis vinculi* nuncupantur.

Porro in successione hereditarijs præcipue verò *feudalibus* distinctio fit inter *agnatos* & *cognatos*, item inter *fratres duplicis vinculi* & *unilaterales*, ut frater *germanus* succedat fratri defuncto solus, exclusis fratribus ab uno tantum parente ipsi conjunctis, & *agnati* regulariter tantum succedant in feudis exclusis *cognatis*.

Circa matrimonia tamen nulla talis distinctio adhibetur, sed æquè impedimentum dirimens est inter agnatos, quàm cognatos, sorores & fratres tam unilaterales, quàm germanos.

Præterea quamvis de jure Civili neque *cognatio* neque *affinitas* dicatur oriri, nisi ex justis nuptiis, *L. non facile. §. sciendum. §. ff. de gradibus affin.* de jure tamen Canonico tam *cognatio* quàm *affinitas* etiam ex copulâ illicitâ & fornicariâ nascitur, neque illegitimè natus ducere potest feminam ab eodem patre vel matre, quam:

quamvis ex illegitimâ nativitate, sibi conjunctam. Ipse quoque textus civilis non de cognatione à naturâ introducta intelligendus est, ex qua illegitimus reverà etiam filius, vel frater aut cognatus est, *toto tit. ff. & C. de naturalibus liberis*. Sed quòd non sit cognatus quoad effectus juris Civilis, qui cognatis adscribuntur, ut circa successionem hereditariam, tutelæ administrationem, nobilitatem familiæ &c. Utrum autem in eodem gradu cognatio vel affinitas orta ex copulâ illicitâ dirimat matrimonium, in quo dirimit orta ex copulâ matrimoniali, alibi dicemus &c.

Distinguitur & explicatur consanguinitas 20 per lineas & gradus. *Linea* est ordinata collectio personarum ab uno stipite descendentiū, diversos continens gradus. *Gradus* est distantia personarum, quâ cognoscitur, quo intervallo consanguinei sibi invicem jungantur. *Stipes*, ex quo linea ducitur, & initium distinguendi gradus desumitur, est illa persona, à quâ reliquæ, de quarum cognatione quæritur, descendunt, & in quâ tanquam primâ & unâ radice conveniunt, v. g. si de duorum fratrum filijs quærat, eorum stipes est avus, non autem unus ex fratribus, qui quidem genuit suum, non verò alterius fratris filium. ex avo ergo amborum fratrum filij mediatè tanquam ex radice descendunt.

Rursus *linea* consanguinitatis est triplex, 21 scilicet *linea ascendentiū* sive parentum & a-

Y S vorum;

vorum : linea *descendentium* sive liberorum & nepotum, quæ utraque linea etiam *recta* dicitur : & demum linea *collateralium*, id est eorum, qui nec à nobis geniti sunt, nec nos ab ipsis, sumus tamen eodem sanguine propagati, ut nostri vel parentum nostrorum fratres & sorores, aut eorum fratrum liberi.

Hæc *Collateralium* linea iterum dividitur, quòd alia sit *æqualis*, quando uterque ex cognatis æqualiter distat à communi stipite, sicut duo fratres vel eorum filij. Alia *inequalis*, quando unus ex consanguineis gradu remotior est, ut si me comparem cum filio mei fratris.

22 Aliter autem computantur gradus de jure Civili, aliter de jure Canonico; de jure Canonico triplex assignatur regula, prima est, *In lineâ rectâ seu ascendentiâ & descendentiâ tot sunt gradus, quot sunt personæ* (computatis mediis & extremis, de quarum cognatione quæritur) *unâ demptâ*. Sive alio modo : *Tot sunt gradus, quot sunt generationes, usque ad illam personam, de cujus cognatione quæritur*, v. g. si quærat, quoto gradu sit nepos avo conjunctus ? Dico, avus, filius, nepos, sunt tres personæ, unâ dempta, manent duæ, ergo duo gradus. Vel : avus genuit filium, est una generatio, & unus gradus, filius genuit nepotem, est secunda generatio, consequenter secundus gradus, & sic de cæteris.

Secunda regula est, *In lineâ collateralium toto gradu consanguinei distant inter se, quoto quisque eorum à communi stipite.* Sic

DE COGNATIONE NATURALI 347

Sic duorum fratrum filij sunt sibi in secundo gradu conjuncti, quia avus est communis eorum stipas, respectu avi autem uterque est nepos, & sic in secundo gradu &c.

Tertia regula: *In linea collateralis inaequali remotior trahit ad se viciniorum*, id est, quoto gradu remotior distat à communi stipite, toto distat inter se: ut autem sciatur quoto gradu quisque distet à stipite, advertendum est, quemlibet ex collateralibus respectu stipitis esse descendentem & in linea recta, adeoque adhibendam esse primam regulam.

De Jure civili una tantum est universalis regula, ut singulae personae singulos gradus constituent, & ita tot sint gradus, quot sunt personae, quae à stipi descendunt, unâ minus, sive ipso stipite non computato. Unde duo fratres ex hoc jure sunt sibi in secundo gradu, fratrum filij in quarto conjuncti.

Rationem diversitatis inter utramque computationem canonicam & civilem assignat Pontifex in cap. ad sedem. caus. 35. q. 5. quod computatio canonica sit instituta circa matrimonium, quod semper inter duas personas contrahitur, & sic semper duae personae in eodem gradu ponuntur, computatio vero civilis sit instituta circa successionem hereditariam, quae de persona ad personam devolvitur. hinc est, ut quoties de hereditate vel actu alio praeter matrimonium quaeritur, in quo parentela respectus habetur, computatio fiat secundum jus civile, non tantum in foro

foro

foro civili, sed etiam Canonico & inter Clericos teste Covar. *de matrim.* p. 2. c. 6. §. 6. n. 8. Barb. c. ult. *de consanguin.* n. 4.

- 24 Præcognitâ graduum & consanguinitatis notitiâ ulterius dicendum est, aliter in linea recta & aliter in transversa seu collateralium dirimi matrimonium per consanguinitatem. Etenim *in linea recta* propter reverentiam parentibus debitam communis est sententia, prohibitionem esse in infinitum, prout in jure civili expressè constitutum est, *in L. nuptia. 53 ff. de ritu nuptiarum. §. 1. Instit. de nuptijs.* Idque in jure Canonico circa hanc lineam apertè correctum non reperitur, in dubio autem jurium correctio non præsumitur, c. *cum expediat. de elect. in 6.* & quod deest juri Canonico, ex Civili suppletur, & vice versâ, c. 1. *de novi operis nuntiat.*

In *linea transversa*, quamvis olim de jure Canonico antiquissimo simpliciter inter consanguineos, quousque gradus ac generationis memoria retineri poterat, matrimonia prohibita fuerint, c. *de consanguinitate. c. in copulatione. 35. q. 3.* id tamen jure posteriori ad *septimum*, & demum jure novissimo, quo hodie utimur, ad *quartum gradum inclusive* limitatum & restrictum fuit, c. *non debet, §. c. ult. de consang. & affin.*

- 25 Sunt quidem aliqui existimantes, universim tantum in *linea recta* quam *transversâ* non extendi impedimentum extra quartum gradum propter *d. c. non debet.* quod generaliter & sine distinctione loquitur, sicut docet Sanch. *L. 7. disp. 51. n. 13.*

¶. 13 quod tamen ex prædictis refutari potest. nec huic disputationi parum utili longius immoror, cum conditio & brevitæ vitæ humanæ sine miraculo vix admittat videre descendentes in quinto gradu, &c.

De dispensatione aut tam super hoc impedimento cognationis quàm alijs, inferius *sect* 13. dicemus, ubi etiam, quo jure divinone an humano singula impedimenta, & cur aliqui gradus consanguinitatis & affinitatis ultra prohibitionem juris naturalis statuuntur.

SECTIO V.
DE CRIMINE.

SUMMARI A.

1. *Quid nomine criminis intelligatur?*
2. *Sola promissio non constituit impedimentum.*
3. *Quando & qua machinatio constituat impedimentum?*
4. *Machinatio debet habuisse effectum.*
5. *Occisio tam viri quàm feminae causat impedimentum.*
6. *Homicidium factum non causâ matrimonij non causat impedimentum.*
7. *Adulterium & promissio diverso etiam tempore facta causant impedimentum.*
8. *Soluta ignorans complicitatem esse uxorum acceptans promissionem non contrahit impedimentum.*
9. *Qualis debeat esse promissio, ut causet impedimentum.*

Cris